

for at tage loyalt imod den og søge en Forhandling paa dette Grundlag, under denne stadige Forudsætning søgte man fra det ærede Medlems Side eller i hvert Fald fra Meningsfæller indenfor hans Lejr at gribe os, at faa os kompromitteret. Saa var det første, man gjorde, i den Resolution, man vedtog, at stemple dette Forsøg som stridende mod Overenskomsten af 4. April. Nu vel, sagde vi til os selv, det er altsaa Loyaliteten fra den Side; ja, vi har selvfølgelig regnet med alle Muligheder, vi har ogsaa regnet med den; vort Forslag er et Underændringsforslag til et Ændringsforslag. Tages dette tilbage, saa bortfalder vort. Naar de ærede Medlemmer af Venstre vil forhandle paa den Maade, at det bare gælder om at gribe en Modpart og kompromittere ham og eventuelt vælte Ansvar for, at det hele strander, over paa ham, saa kan vi ogsaa tage vore Forholdsregler og indrette os derefter. Naar det er „stridende mod Overenskomsten“, saa ønsker vi for saa vidt ikke noget hellere, end at Venstre i sin enstemmigt vedtagne Partiresolution erklærer det for stridende mod Overenskomsten, og saa bruger vi det af Venstre enstemmigt vedtagne Ord: stridende mod Overenskomsten til at sable alle de Forslag ned, der nu møder frem fra Venstres Side — de er altsaa ogsaa stridende mod Overenskomsten. Men derfor skal det alligevel staa fast, hvis det ærede Medlem fra Esbjerg vil ud i en Agitation for at komme Grundlovssagen til Livs og benytte de 140 Mandater — det skal alligevel staa fast, hvad Sandheden er —, derfor har Aktionerne dog gjort sin Nytte — nemlig at der fra Socialdemokratiet — det kan ingen bestride — forelaa Tilbud om at komme ned fra 140 til 132 Mandater. Og, hvis man overhovedet var bange for en Forøgelse op over 180 for det samlede Antal af Rigsdagsmedlemmer, saa var der vel Raad ogsaa for dette, for om Landstinget tæller 54, 66 eller 70, er vel et underordnet Spørgsmaal. Det kan man altsammen forhandle om og forhandle fredeligt om, forudsat at der er loyalt Forhandlingsvillighed fra alle Sider. Men Forhandlingen hører op, hvis der fra en af Kontrahentemes Side bare ilures paa, om man ikke kan komme en anden Kontrahent til Livs og læsse Ansvar for, at alt kommer til at strande, over paa ham. Det ærede Medlem fra Esbjerg kan være forvisset om, at vi kender vore Pappenheimere, og vi skal nok sørge for, at vor Taktik bliver saadan nu og i Fremtiden, at det i hvert Fald ikke skal lykkes ham

at faa væltet Ansvar for Grundlovens Stranding over paa andre, hvis de Herrer vil fortsætte, som det ærede Medlem fra Esbjerg har ført an i Aften.

Første Viceformand (Stævning): Hvis der med Udtrykket „Pappenheimere“ var tænkt paa Medlemmer af Tinget, kan jeg ikke lade Udtrykket passere.

Slebsager: Jeg skal ikke komme dybt ind paa alle de Betragtninger, der er blevet fremført af den ærede Ordfører, og alle hans personlige Elskværdigheder overfor mig skal jeg fuldstændig lade ligge. En Ting var der jo i det ærede Medlems Tale, og det var vel egentlig Kærnen, som han syltede ind i overordentlig meget — jeg ved ikke, om jeg har Lov til at bruge Udtrykket Udenomssnak. Det var, at det ærede Medlem var villig til at opfordre mig til at tage mit Ændringsforslag tilbage, saa kunde Udvalget tage Sagen under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling. Det turde være den korte Mening af de mange Ord. Dette er jeg selvfølgelig det ærede Medlem overordentlig taknemmelig for, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at hvis han tror dermed at bringe mig ind under Korporalstokken, tager han rigtignok fejl. Hvis man mener, at det er rigtigt og godt, og jeg vilde ønske, at Udvalget vilde finde det hensigtsmæssigt, at tage Sagen under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling, skulde det som sagt glæde mig, men jeg vil rigtignok bevare min fuldkomne Frihed ogsaa i Fremtiden. Og maa jeg saa sige til det ærede Medlem, at hvis han tror, at jeg eller nogen af mine Meningsfæller har staaet her og rejst Kamp mod Grundlovssagen, saa skyder det ærede Medlem fuldstændig ved Siden af. Grundlovssagens Gennemførelse har i os lige saa varme Venner som i den ærede Ordfører; det, som vi ønsker, er, at denne Grundlov skal blive fulgt af en god Valglov, og da vi nu mener, at Valglovsforslaget ikke er godt, har jeg indenfor Overenskomstens Rammer tilladt mig at stille Ændringsforslag for at faa det forbedret. Hvis disse Ændringsforslag vedtages, forbedres Valglovsforslaget, men det kunde aldrig falde mig ind derfor at sige, at det var et godt Forslag, for det bygger efter min Mening paa et daarligt System.

Starcke: Jeg vil gerne i Anledning af de Tal, som den ærede Ordfører fremsatte, gøre opmærksom paa, at efter Valglovsforslaget af 1912—13 var der her i